

1761 14/11 13: 1. Beh. af F. t. L. om Nedsættelse af en Kommission ang. Statens Pensionsvæsen. 1762

kalde det, til Tjenestemænd, vil det sikkert være rigtigt, om de gældende Regler bliver ændret, saaledes at der kommer mere Overskuelighed og Ensartethed paa dette Omraade. At faa fuldstændig ensartede Regler vil sikkert blive meget vanskeligt. Ogsaa med Hensyn til de ikke-pensionsberettigede Tjenestemænd og deres efterladte vilde det i saa Fald være gavnligt, om man fik mere lovfæstede og ensartede Regler. Imidlertid kan jo ogsaa det Spørgsmaal rejse sig: Skal man blive ved det nuværende System? og det Spørgsmaal rejser sig ret naturligt, naar der kan være Tale om, at man i en nær Fremtid kommer til at staa overfor Overvejelsen af beslægtede Spørgsmaal, af Spørgsmaalet om Ændring af Alderdomsunderstøttelsen og Spørgsmaalet om Invaliditets- og Folkeforsikring. Hvis man f. Eks. vil kræve, at hele den øvrige Befolkning, maaske under Statens Medvirkning, selv skal sørge for deres Alderdom, ja, saa kunde der jo ogsaa være Tale om, at man overlod den Klasse Medborgere, her er Spørgsmaal om, at sørge for deres. Naturligvis indser jeg meget vel, at der ikke kan være Tale om at tage noget af den Ret fra Embedsmændene, som de har, og som de er kaldede med, men der kunde jo eventuelt være Tale om, at man for fremtidigt ansatte kunde gaa over til andre Regler, end man har nu. Selv om det maaske skulde medføre en Forhøjelse af Lønningerne, er jeg dog tilbøjelig til at tro, at det paa andre Omraader vil medføre saa store Fordele i Retning af at fremme Sparsommelighed i Befolkningen, at det maaske alligevel kunde være at foretrække.

Kommissionen vedrørende Invaliditets- og Alderdomsunderstøttelse har siddet i mange Aar. Af og til forlyder det, at nu er den ved Afslutningen af sit Arbejde, og det maa vel ogsaa i en nær Fremtid blive til Virkelighed. Naar vi faar dens Betænkning, faar vi dermed Lejlighed til at tage hele dette Spørgsmaal frem til Overvejelse og til Lovgivning, og saa vilde det dog sikkert være mindre rigtigt nu paa Forhaand at træffe en Afgørelse med Hensyn til Pension og Understøttelse for en enkelt Klasse Statsborgere, altsaa for dem, der er i Statens Tjeneste, og som ingenlunde kan

siges at høre til de mindst begunstigede i vort Samfund. Min og mit Partis Stilling er da den, at vi mener, der bør gives Adgang til, at de Spørgsmaal, som er rejste ved det foreliggende Lovforslag, kan drages ind under de Overvejelser, som Invaliditetskommissionens Betænkning vil føre med sig, og vor principale Stilling er derfor den, at vi ikke ønsker, at der i dette Øjeblik skal nedsættes en Kommission. Men vi behersker jo ikke Forholdene i dette Ting, og jeg kan derfor ogsaa sige, at hvis en videre Forhandling i et Udvalg, hvortil Lovforslaget vel vil blive henvist, og den videre Forhandling i dette Ting skulde føre til, at Flertallet ønsker, at denne Kommission nedsættes, saa kan vi ogsaa som vort subsidiære Standpunkt tænke os at tiltræde Forslaget. Men vi maa da forlange, at Kommissionen faar en noget anden Sammensætning end den foreslaaede. Den højtærede Finansminister har jo foreslaaet, at Kommissionen skal sammensættes paa den Maade, at hvert af Rigsdagens Ting vælger 3 Medlemmer og Finansministeren de øvrige 9. Vi vil imidlertid mene, at for saa vidt vi skal have en Kommission, vil det være rigtigt, at Rigsdagen bliver stærkere repræsenteret i den. Det gaar jo altid saaledes, og det er jo ogsaa Hensigten med en Kommissions Arbejde, at det Standpunkt, Kommissionen kommer til, bliver i ret høj Grad bestemmende for den Stilling, Rigsdagen senere tager til det Spørgsmaal, Kommissionen har behandlet, og derfor tror jeg, det er rigtigt, at Rigsdagen bliver stærkere repræsenteret i Kommissionen, end Finansministeren foreslaar. I alle Tilfælde bør de Medlemmer, Rigsdagen vælger ind i Kommissionen, repræsentere Flertallet af dens Medlemmer, og selv om Finansministeren kun valgte — skal vi sige 7 eller 5 Medlemmer, vilde der dog blive god Lejlighed, forekommer det mig, til at vælge saadanne sagkyndige, som der kunde være Brug for.

Hertil skal jeg indskrænke mig. Vort Standpunkt er altsaa, at vi i Øjeblikket helst er fri for en Kommission, men hvis vi endelig skal have den, ønsker vi den sammensat paa en anden Maade end foreslaaet.